

Bemærkninger til forslaget

Op til valget i 2007 blev kommunerne og befolkningen stillet gyldne løfter om massive investeringer i offentlige bygninger i udsigt. Desværre er de lovede – og særdeles påkrævede – anlægsinvesteringer rundt omkring i kommunerne udeblevet efter valget. Årsagen skal ikke findes i kommunernes manglede vilje til at investere, men i regeringens loft over kommunernes anlægsinvesteringer.

Med aftalen om kommunernes økonomi for 2009 og finansloven for 2009 ændres der desværre ikke på dette billede. Tværtimod må kommunerne i 2009 blot bruge 15 mia. kr. i bruttoanlægsgudgifter mod 15,6 mia. kr. i 2008. Hertil kommer de 50 mio. kr., som der afsættes på finansloven 2009 til nye skoletoiletter, men som reelt blot er fremrykninger af investeringer, der ligger inden for kvalitetsfondens midler. Selv medregnet de 50 mio. kr. giver de afsatte midler en nettoreduktion i investeringerne på omtrent 600 mio. kr. fra 2008 til 2009.

Dermed bryder regeringen sit valgløfte om »markante investeringer i fremtidens velfærd«, der skulle sikre et »megaløft« i de offentlige investeringer. I 2009 sænker regeringen direkte niveauet for offentlige anlægsinvesteringer. Borgerne kommer ikke til at opleve forbedrede offentlige institutioner i 2009, men vil opleve en fortsat nedslidning af det offentlige kapitalapparat, som det også er påvist af forskellige analyser.

Forslagsstillerne finder det i tillæg hertil særdeles bekymrende, at regeringen og dens støttepartier beslutter sig for at reducere de kommunale anlægsmidler på et tidspunkt, hvor der af hensyn til vækst og beskæftigelse i 2009 er behov for det modsatte.

Forslagsstillerne mener, at en afskaffelse af anlægsloftet vil tilgodese en række vitale hensyn:

- 1) Sikring af opbakning til velfærdssamfundet og til politiske løfter. I dag er det desværre en alment kendt sandhed, at regeringen konstant har lovet »markante investeringer i velfærd« på samme tid, som de offentlige bygninger siden 2001 er forfaldet. Borgerne er altså blevet stillet ét i udsigt, men oplever noget andet i deres hverdag. Derfor er det for at bevare befolkningens opbakning og tillid til de offentlige velfærdsydelser og politiske løfter særdeles påkrævet, at regeringen igen giver kommunerne mulighed for at iværksætte de efterhånden meget nødvendige nybyggerier og restaureringer af skoler, daginstitutioner og lign.
- 2) Sikring af beskæftigelse og vækst. Med den nuværende økonomiske situation taget i betragtning kan det kommunale anlægsloft ikke længere forsvares med frygt for økonomisk overophedning. Dette underbygges af stort set alle økonomiske indikatorer, f.eks. har Dansk Byggeri påpeget, at anlægsloftet bremser aktivitetsniveauet i byggesektoren på et tidspunkt, hvor denne, ligesom andre dele af arbejdsmarkedet, oplever faldende beskæftigelse og stigende arbejdsløshed. Ved at give kommunerne mulighed for at bruge deres egne penge på langsigtede investeringer er det muligt at modvirke udsigten til stigninger i arbejdsløsheden og sætte skub i en vækst, der er for stærkt nedadgående. Samtidig vil bedre offentlige institutioner på længere sigt påvirke befolkningens lyst til og muligheder for at arbejde mere og skabe større velstand.
- 3) Sikring af klimainvesteringer i kommunerne. Anlægsloftet hindrer i dag, at kommunerne foretager investeringer, der vil kunne forbedre klimaet gennem lavere energiforbrug og lavere CO₂-udledning, og som i et langsigtet perspektiv også ofte vil være økonomisk rentable, fordi kommunerne vil spare løbende driftsudgifter på energiforbruget. Ved at afskaffe anlægsloftet sikres kommunerne bedre rammer for at indtænke klimaet i deres investeringsplanlægning.
- 4) Sikring af det kommunale selvstyre. Anlægsloftet betyder, at regeringen har sat en væsentlig del af det kommunale selvstyre ud af kraft i en periode, hvor alle forudsigelser peger på økonomisk recession. Forslagsstillerne mener ikke, at der under den nuværende økonomiske situation er grund til at begrænse kommunernes mulighed for på egen hånd at disponere over egne midler. Såle-